

Slovensko-Vysoké Tatry – srpen 2011

V pondělí 10.srpna brzy ráno jsme s Turistickým klubem „Macek“ a jeho přáteli, vyjeli tentokrát trochu si zašlapat k sousedům do Vysokých Tater. Z Prahy jsme vyjeli na Brno, pak přes Beskydy a Javorníky, přes Žilinu a Ružomberok a Poprad do Staré Lesné do pensionu Baďo. Cestou i na místě lilo jako z konve a nečekaly nás dobré vyhlídky.

Ale v úterý 11.8. ráno jsme se probudili do modré oblohy a z balkonů jsme viděli i Lomnický štít. Odjeli jsme do Starého Smokovce a pak pozemní lanovkou na Hrebienok. Odtud jsme šli tatranskou magistrálou na západ ke Sliezsckému dómu a čist'ounkému Velickému plesu. Odtud ještě podle vodopádů, kam kdo došel, někdo blíž, někdo dál k Polskému hřebenu. Pak zpátky ke Sliezsckému dómu a po zelené a posléze po žluté dolů do Starého Smokovce. Po celodenním šlapání jsme se dobelhali do pensionu a večírek byl velmi krátký. Celý den bylo nádherně, výhledy vynikající.

Ve středu 12.8. bylo opět jasno, jen pár mráčků se tetelilo. Odjeli jsme do Tatranské Lomnice, kabinkovou lanovkou jsme vyjeli na Skalnaté pleso a to už začalo pršet a nebylo nic vidět. Došli jsme na „Skalnatou chatu“, kterou vlastnil nejlepší nosič, nyní asi 65-letý, který chodil i s 207 kg na zádech na Terryho chatu, Skalnaté pleso a další. Pak jsme si ještě sedli na 2sedadlovou lanovku (a to už nepršelo) a vyjeli na Lomnické sedlo. Šli jsme po hřebenech na výhledy – Gerlach, Terryho chata, plesa a další. Počasí nám přálo, viděli jsme i Lomnický štít s observatoří a sunoucí se kabinovou lanovkou. Lanovkami jsme se zase dostali dolů a odpoledne odjeli busem do Vrbové do termálních lázní, kde jsme zbytek dne využili k cachtání v termálních minerálních bazénech.

Po večeri se vydařil slovenský večírek v kostýmech a se zpěvy.

Ve čtvrtek 13.8. opět modrá obloha, jsme vyjeli do Tatranské Lomnice a pak kabinkou na Skalnaté pleso. Tady jsme se rozdělili na 2 skupiny, Ta zdatnější to vzala na sedlo pod Velkou Svišťovkou k Brnčálové chatě u Zeleného plesa a pak dolinou do Tatranské Lomnice. Kamarádka Olina špatně šlápla na kámen a tak se jí podařilo dostat se do Popradu vrtulníkem, což byl také zážitek (ještě večer ji operovali). Druhá skupina vylezla na vyhlídku pod Malou Svišťovkou a pak po vrstevnici dlouhým pochodem s krásnými výhledy do Tatranské Lomnice.

V pátek 14.8. bylo opět slunečno, tak jsme vyjeli na výlet do Tatranské doliny, Ždiaru, který jsme prošli, pátrající po starých rázovitých chaloupkách, zbyly tam asi jen 3, Javoriny, Lysé Polany s výhledy na Belanské Tatry, které až na jednu stezku nejsou zpřístupněné (NP). Zastavili jsme se v opraveném Kežmaroku (díky Unii) s pěší zónou s hospůdkami. Ještě jsme šli dolinou pěšky do Ždiaru, zastavili jsme se ve Spišské Sobotě s opravenými rázovitými domečky kolem náměstí (navštívila ji i královna Alžběta a moc se jí tam líbilo). Pak ještě někdo volil procházku Popradem, někdo koupání v aquaparku. Večer byl velmi vydařený pruhovaný večírek.

V sobotu 15.8., poslední den, jsme vyjeli jedna skupina k žel.stanici Popradské pleso a vystoupali k symbolickému cintorínu známých i neznámých sportovců, kteří zahynuli v Tatrách nebo i jiných slovenských horách. Na vrcholu byla kaplička, barevné kříže a spousta cedulí se jmény. Došli jsme k Popradskému plesu a začalo jako z konve pršet, i kroupy padaly, takže byl oběd. Po dešti jsme se vydali stezkou na Štrbské pleso. Už za 1.zatáčkou bylo vidět, že tam vůbec nepršelo, svítilo slunce. Došli jsme ke skokanským můstkům, FIS hotelu, kde se v r.1970 konalo MS. Někdo vyjel na Solisko, někdo si obešel

Štrbské pleso a nakonec jsme se všichni sešli s 1.skupinou, která šla túru Mlýnickou dolinou kolem vodopádu Skok do Bystřého sedla a dolů Furkotskou dolinou.

V neděli 16.8. hned po snídani jsme odjeli do Popradu, vyzvedli Olinu s berličkami a s krátkými zastávkami jsme byli v 6 hod. navečer v Praze.